

hvilke problemer man mener der vil være ved at sikre, at alle kan vælge den uddannelse, de gerne vil have.

Jeg er naturligvis enig med hr. Aage Frandsen i, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man sådan fra den ene dag til den anden fordobler eller tredobler antallet af studenter, hvis det er sådan, at man reelt ikke er i stand til at tilbyde en kvalitet, som er acceptabel. Men vi er også nødt til at sige, at erfaringen viser, og deri er jeg også enig med hr. Aage Frandsen, at alle forsøg – det er jo det, der har været historien bag adgangsbe-grænsningen – på at benytte planøkonomiske argumenter og tro, at man kan styre folks lyst og interesser i fem eller ti år frem, har spillet fallit.

Jeg vil også gerne takke fru Elsebeth Gerner Nielsen for hendes indlæg. Jeg forstod det sådan, at hun ligesom de andre ordførere fra regeringen i princippet er enig i hensigten med dagsordenen, men mener, at man allerede er godt i gang med det, og derfor ingen grund ser til at støtte den konkrete dagsorden.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen havde bl.a. nogle overvejelser omkring mobiliteten, og jeg vil sige, at jeg er helt enig i de argumenter, som fru Gerner Nielsen brugte: at man skulle prøve at forbedre miljøerne de steder, hvor de studerende skulle flytte hen; man skulle f.eks. forbedre boligforholdene og simpelt hen gøre det, som man kunne tilbyde de studerende, bedre.

Det synes jeg er en langt bedre vej at gå end at lave tvangssystemer, og jeg forstod også – for at nævne det i en sidebemærkning – at hr. Peter Duetoft faktisk var enig i denne forståelse af problemstillingen om mobilitet, hvor det handler om med andre metoder end tvangsmetoden at prøve at tilskynde folk til at flytte hen, hvor der er ledige pladser.

Men jeg vil gerne for en ordens skyld sige, at selv om alle folk flyttede derhen, hvor der er ledige pladser, så ville det ikke være sådan, at man kunne fjerne den afvisningsklump, som sidste skommer var på 17.000. Der ville muligvis kunne skaffes et par tusinde ekstra pladser, hvis man forbedrede de studiemiljømæssige forhold, så folk søgte andre steder hen, men man er ikke i stand til at fjerne hele den afviste klump på 17.000.

Både hr. Jan Køpke Christensen fra Fremskridtspartiet og hr. Ole Donner fra Dansk Folkeparti afviste vores dagsorden. Jeg vil ikke sige, at det kom som nogen overraskelse, men jeg vil dog alligevel sige, at det overrasker mig, at man bl.a. fra Fremskridtspartiets side slår så

kraftigt på, at det skulle være et spørgsmål om økonomisk uansvarlighed, at man går ind og snakker om, at der skal være et reelt frit optag.

Det mener jeg på det kraftigste at jeg må afvise. Det er ikke økonomisk begrundet, at man i løbet af 1980'erne ikke har uddannet tilstrækkelig mange. Jeg mener faktisk, set i forhold til at folk jo ellers ville gå arbejdsløse eller bruge tiden i en uddannelse, som de måske ikke interesserede sig så meget for, at den økonomiske konsekvens ville være ganske minimal. Det er reelt et spørgsmål om, at folk skal have en mulighed for at vælge, hvilken uddannelse de ønsker sig.

Med de ord vil jeg sige tak for debatten. Jeg kan forstå på ordførerne, at der ikke bliver flertal for den dagsorden, der er foreslået af Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten. Det er jeg ked af, men jeg er trods alt glad for eller tilfreds med, at i hvert fald regeringen i det væsentlige har udtrykt, at de er enige i hensigten med de ting, som står i den. Det åbner måske en lille mulighed for, at vi kan snakke sammen på et senere tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 8 af Bruno Jerup (EL) og Aage Frandsen (SF) (se foran) forkastedes, idet 15 (SF og EL) stemte for, 98 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) imod.

Hermed sluttede forepørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om privat byfornyelse, lov om leje og forskellige andre love. (Ændringer som konsekvens af lov om almene boliger m.v.).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 9/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.